

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРАХ
ЕНЕРГЕТИКИ ТА КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ

ПОСТАНОВА

24.12.2015 № 3054

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
16 березня 2016 р.
за № 396/28526

**Про затвердження Методології встановлення плати за приєднання до
газотранспортних і газорозподільних систем**

{Із змінами, внесеними згідно з Постановою Національної
комісії, що здійснює державне регулювання у сферах
енергетики та комунальних послуг
[№ 1418 від 11.08.2016](#)}

Відповідно до Законів України [«Про ринок природного газу»](#), [«Про природні монополії»](#),
[Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах
енергетики та комунальних послуг](#), затвердженого Указом Президента України від 10
вересня 2014 року № 715, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у
сферах енергетики та комунальних послуг, ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити [Методологію встановлення плати за приєднання до газотранспортних і
газорозподільних систем](#), що додається.
2. Визнати такою, що втратила чинність, [постанову Національної комісії, що здійснює
державне регулювання у сфері енергетики, від 31 січня 2013 року № 77](#) «Про затвердження
Порядку розрахунку плати за приєднання об'єктів замовників до газових мереж»,
зареєстровану в Міністерстві юстиції України 20 лютого 2013 року за № 298/22830.
3. Департаменту із регулювання відносин у нафтогазовій сфері в установленому порядку
забезпечити подання цієї постанови на державну реєстрацію до Міністерства юстиції
України.
4. Ця постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова Комісії
ПОГОДЖЕНО:

Д. Вовк

Голова
Антимонопольного комітету України

Ю. Терентьев

Голова Державної
регуляторної служби України

К.М. Ляпіна

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Національної
комісії, що здійснює
державне регулювання
у сферах енергетики
та комунальних послуг
24.12.2015 № 3054
Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
16 березня 2016 р.
за № 396/28526

МЕТОДОЛОГІЯ

встановлення плати за приєднання до газотранспортних і газорозподільних систем

І. Загальні положення

1. Ця Методологія визначає основні вимоги та умови розрахунку плати за приєднання об'єктів замовників до газотранспортної або газорозподільної системи.
2. Ця Методологія не поширюється на відносини, пов'язані з приєднанням об'єктів замовників до газових мереж або об'єктів, які не є газотранспортною або газорозподільною системою.
3. Приєднання об'єктів замовників до газотранспортної або газорозподільної системи здійснюється відповідно до [Кодексу газотранспортної системи](#), затвердженого постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, від 30 вересня 2015 року № 2493, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06 листопада 2015 року за № 1378/27823 (далі – Кодекс газотранспортної системи), або [Кодексу газорозподільних систем](#), затвердженого постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, від 30 вересня 2015 року № 2494, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06 листопада 2015 року за № 1379/27824 (далі – Кодекс газорозподільних систем).
4. У цій Методології терміни вживаються у таких значеннях:

договір про приєднання до газотранспортної або газорозподільної системи (договір про приєднання) – письмова угода між замовником приєднання та відповідним оператором

газотранспортної або газорозподільної системи, яка укладається відповідно до вимог [Кодексу газотранспортної системи](#) або [Кодексу газорозподільних систем](#) та визначає правовідносини сторін під час приєднання об'єкта замовника до газотранспортної/газорозподільної системи;

додаткова заробітна плата - винагорода за працю понад установлені норми, за трудові успіхи та винахідливість і за особливі умови праці. Вона включає доплати, надбавки, гарантійні і компенсаційні виплати, передбачені чинним законодавством; премії, пов'язані з виконанням виробничих завдань і функцій;

замовник - фізична або юридична особа або фізична особа – підприємець, яка на підставі договору про приєднання замовляє надання послуг з приєднання власного об'єкта (земельної ділянки) до газотранспортної або газорозподільної системи;

коефіцієнт зростання витрат на оплату праці - відношення встановлених розмірів мінімальних заробітних плат станом на 01 січня поточного року та 01 січня попереднього календарного року;

місце забезпечення потужності (точка забезпечення потужності) - місце (точка) на існуючому об'єкті газотранспортної або газорозподільної системи, що належить оператору газотранспортної системи або оператору газорозподільної системи на праві власності, господарського відання, користування або експлуатації, від якого здійснюється будівництво (розвиток) газових мереж до об'єкта замовника (точки приєднання) та/або забезпечується необхідний рівень потужності, замовленої для об'єкта приєднання;

основна заробітна плата - винагорода за виконану роботу відповідно до встановлених норм праці (норми часу, виробітку, обслуговування, посадові обов'язки);

підключення газових мереж внутрішнього газопостачання - надання оператором газотранспортної або газорозподільної системи послуги замовнику з фізичного з'єднання газових мереж внутрішнього газопостачання в точці приєднання на межі балансової належності з газовими мережами зовнішнього газопостачання, яка є складовою приєднання, а її вартість визначається згідно з цією Методологією або включається до плати за приєднання, що є стандартним;

підключення газових мереж зовнішнього газопостачання - надання оператором газотранспортної або газорозподільної системи послуги замовнику з фізичного з'єднання газових мереж зовнішнього газопостачання в місці забезпечення потужності з діючою газотранспортною або газорозподільною системою, яка є складовою приєднання, а її вартість визначається згідно з цією Методологією або включається до плати за приєднання, що є стандартним;

приєднання до газотранспортної або газорозподільної системи - сукупність організаційних і технічних заходів, у тому числі робіт, спрямованих на створення технічної можливості для надання послуги транспортування/розподілу природного газу, які здійснюються у

зв'язку з підключенням об'єкта будівництва чи існуючого об'єкта замовника до газотранспортної/газорозподільної системи;

пуск газу - надання оператором газотранспортної або газорозподільної системи послуги замовнику з фактичного пуску природного газу в газові мережі внутрішнього газопостачання, що здійснюється згідно з вимогами [Кодексу газотранспортної системи](#) або [Кодексу газорозподільних систем](#) та є складовою приєднання до газотранспортної або газорозподільної системи, а її вартість визначається згідно з цією Методологією та включається до плати за приєднання;

технічні умови приєднання - документ, що визначає комплекс умов і вимог до інженерного забезпечення приєднання об'єкта (земельної ділянки) замовника до газотранспортної або газорозподільної системи і містить вихідні дані для проектування газових мереж зовнішнього та внутрішнього газопостачання, що створюються для потреб об'єкта замовника.

Інші терміни використовуються в цій Методології у значеннях, наведених у [Законі України "Про ринок природного газу"](#), [Положенні \(стандарті\) бухгалтерського обліку 16 "Витрати"](#), затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 року № 318, зареєстрованому у Міністерстві юстиції України 19 січня 2000 року за № 27/4248 (далі – П(с)БО), [Кодексі газотранспортної системи](#) та [Кодексі газорозподільних систем](#).

5. Типи приєднань об'єктів замовників до газотранспортної/газорозподільної системи поділяються на приєднання, що є стандартними, та приєднання, що є нестандартними (нестандартне приєднання). При цьому у всіх випадках, коли замовник визначає виконавцем розробки проекту зовнішнього газопостачання та/або будівельних робіт газових мереж до його земельної ділянки іншого суб'єкта (крім оператора газотранспортної/газорозподільної системи), приєднання є нестандартним та забезпечується з урахуванням вимог [Кодексу газотранспортної системи](#) або [Кодексу газорозподільних систем](#).

6. Перелік послуг, які надаються оператором газотранспортної/газорозподільної системи замовнику при приєднанні його об'єкта (земельної ділянки) до газотранспортної або газорозподільної системи та які включаються в плату за приєднання об'єкта замовника, визначений в [Кодексі газотранспортної системи](#) або [Кодексі газорозподільних систем](#).

7. Плата за приєднання передбачає відшкодування всіх витрат оператора газотранспортної або газорозподільної системи на розвиток газових мереж зовнішнього газопостачання (будівництво газових мереж від місця забезпечення потужності до точки приєднання), встановлення в точці вимірювання вузла обліку із забезпеченням його захисту від несприятливих погодних умов та несанкціонованого доступу, а також підключення газових мереж зовнішнього та внутрішнього газопостачання і пуск газу.

II. Порядок розрахунку та встановлення граничного рівня плати за приєднання, що є стандартним

1. Граничний рівень плати за приєднання, що є стандартним, встановлюється НКРЕКП для об'єктів газоспоживання потужністю до 16 метрів кубічних природного газу на годину (включно) за такими критеріями:

1) залежно від типорозміру лічильника газу, який буде використовуватися для обліку природного газу на об'єкті, що приєднується до газорозподільної системи:

G 1,6 – номінальна (Q_{nom}) витрата газу 1,6 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 2,5 м³/год;

G 2,5 – номінальна (Q_{nom}) витрата газу 2,5 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 4,0 м³/год;

G 4 – номінальна (Q_{nom}) витрата газу 4,0 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 6,0 м³/год;

G 6 – номінальна (Q_{nom}) витрата газу 6,0 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 10,0 м³/год;

G 10 – номінальна (Q_{nom}) витрата газу 10,0 м³/год, максимальна (Q_{max}) – 16,0 м³/год;

2) залежно від типу місцевості, де розташований об'єкт (земельна ділянка) замовника, та віддаленості границі (межі) земельної ділянки замовників по прямій лінії від діючого об'єкта газорозподільної системи:

для сільської місцевості – до 25 метрів (включно);

для міської місцевості – до 10 метрів (включно);

3) залежно від способу прокладання основної частини газопроводу:

надземний;

підземний.

2. Кожен оператор газорозподільної системи відповідно до наявних статистичних (планових) даних щодо витрат, пов'язаних із приєднанням об'єктів замовників за останні 12 місяців (з 01 липня минулого року по 01 липня поточного року) на закріпленій території, з урахуванням індексу інфляції, індексу зміни цін виробників промислової продукції, а також відповідно до законодавства у сфері містобудівної діяльності визначає розрахункові (прогнозовані) значення плати за приєднання, що є стандартним.

Витрати на стандартне приєднання формуються на методологічних засадах, передбачених стандартами бухгалтерського обліку, та включають прямі, загальновиробничі та адміністративні витрати.

Єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування розраховується за діючим у оператора газорозподільної системи відсотком до витрат на оплату праці.

Загальновиробничі витрати розраховуються пропорційно до загальної суми основної заробітної плати.

Адміністративні витрати розраховуються пропорційно до загальної суми основної заробітної плати.

Індекс споживчих цін, індекс зміни цін виробників промислової продукції, які обчислюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики, а також коефіцієнт зростання витрат на оплату праці застосовуються до таких елементів витрат під час розрахунку плати за стандартне приєднання:

індекс споживчих цін застосовується до елементів витрат "Амортизація";

індекс зміни цін виробників промислової продукції застосовується до елементів витрат "Матеріальні затрати", "Послуги сторонніх організацій";

коефіцієнт зростання витрат на оплату праці застосовується до елементів витрат "Витрати на оплату праці".

3. Розрахункові (прогнозовані) значення плати за приєднання, що є стандартним, на наступний календарний рік обчислюються оператором газорозподільної системи як середньоарифметичне значення фактичних витрат, пов'язаних зі стандартними приєднаннями, за попередній рік з урахуванням індексу споживчих цін, індексу зміни цін виробників промислової продукції, коефіцієнта зростання витрат на оплату праці.

Якщо у період, визначений пунктом 2 цього розділу, оператором газорозподільної системи було здійснено менше десяти стандартних приєднань або не здійснено жодного стандартного приєднання (окремо за кожним діапазоном потужності споживання природного газу з урахуванням типів місцевості), розрахункові (прогнозовані) значення плати за приєднання, що є стандартним, на наступний рік обчислюються оператором газорозподільної системи відповідно до економічно обґрунтованих планових витрат, визначених на підставі державних та галузевих норм витрат ресурсів.

4. Розрахункові (прогнозовані) значення плати за приєднання, що є стандартним, на наступний календарний рік обчислюються кожним оператором газорозподільної системи з урахуванням вимог цього розділу та разом із пояснювальною запискою надаються для аналізу в НКРЕКП до 01 вересня поточного року за формою, наведеною у [додатку 1](#) до цієї Методології.

У випадку ненадання або невчасного надання інформації до НКРЕКП оператором газорозподільної системи НКРЕКП має право встановити розміри плати за приєднання, що є стандартним, для такого оператора газорозподільної системи на рівні мінімальних показників розрахункових значень плати за приєднання, що є стандартним, серед інших операторів газорозподільних систем на території України.

НКРЕКП може запросити від оператора газорозподільної системи додаткову інформацію, яка застосовувалася цим оператором під час розрахунку значень плати за приєднання, що є стандартним.

НКРЕКП на підставі результатів моніторингу застосування та забезпечення дотримання цієї Методології зменшує розмір плати за приєднання, що є стандартним, якщо затверджений розмір плати за приєднання, що є стандартним, є на 10 % більше фактичних витрат, понесених оператором газорозподільної системи.

5. НКРЕКП розглядає надані операторами газорозподільних систем розрахункові (прогнозовані) значення плати за приєднання, що є стандартним, та щороку (до 30 листопада) на підставі аналізу встановлює для Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя розміри плати за приєднання, що є стандартним, за критеріями, визначеними у [пункті 1](#) цього розділу.

Плата за приєднання, що є стандартним, встановлюється НКРЕКП без податку на додану вартість.

6. Розміри плати за приєднання, що є стандартним, для адміністративно-територіальних одиниць, на яких здійснюють діяльність кілька операторів газорозподільних систем, встановлюються НКРЕКП однаковими для всіх операторів газорозподільних систем цієї адміністративно-територіальної одиниці з урахуванням середньозважених розрахункових значень плати за приєднання, що є стандартним, обчислених окремо кожним оператором газорозподільної системи для території, де такий оператор газорозподільної системи здійснює свою діяльність.

7. Оператори газорозподільної системи щороку до 15 січня зобов'язані розмістити на своєму веб-сайті в мережі Інтернет встановлені НКРЕКП на поточний рік розміри плати за приєднання, що є стандартним.

8. Встановлена НКРЕКП плата за приєднання, що є стандартним, для відповідного оператора газорозподільної системи є обов'язковою та незмінною при визначенні її оператором газорозподільної системи в договорі на приєднання до газорозподільної системи.

Плата за приєднання, що є стандартним, залишається незмінною незалежно від того, до якого газопроводу – високого, середнього чи низького тиску – здійснюється приєднання об'єкта замовника.

Плата за приєднання, що є стандартним, включає, зокрема, послугу оператора газорозподільної системи щодо встановлення в точці вимірювання вузла обліку із забезпеченням його захисту від несприятливих погодних умов та несанкціонованого доступу, а також послуги з підключення газових мереж зовнішнього та внутрішнього газопостачання і пуску газу.

9. У випадку, коли заходи із забезпечення приєднання, що є стандартним, передбачають прокладання підземно-надземного газопроводу, плата за приєднання визначається як середньозважене значення між платою за приєднання надземного та підземного типів газопроводів. При цьому відгалуження підземного газопроводу від рівня землі до точки

підключення газового обладнання (лічильника газу) не вважається надземною частиною газопроводу.

III. Порядок визначення граничного рівня плати за приєднання, що є нестандартним

1. Граничний рівень плати за приєднання об'єктів замовників, що є нестандартним, визначається оператором газотранспортної/газорозподільної системи в договорі про приєднання з урахуванням:

1) вартості розробки проекту зовнішнього газопостачання та його кошторисної частини, якщо розробку проекту здійснював оператор газотранспортної/газорозподільної системи;

2) вартості будівництва газових мереж зовнішнього газопостачання (будівництва газових мереж від місця забезпечення потужності до точки приєднання), що визначається кошторисною частиною проекту зовнішнього газопостачання, розробленого відповідно до вимог технічних умов приєднання;

3) вартості встановлення в точці вимірювання вузла обліку із забезпеченням його захисту від несприятливих погодних умов та несанкціонованого доступу, що визначається проектом зовнішнього газопостачання (або в передбачених [Кодексом газотранспортної системи](#) / [Кодексом газорозподільних систем](#) випадках проектом внутрішнього газопостачання) та його кошторисною частиною;

4) вартості підключення газових мереж зовнішнього та внутрішнього газопостачання, а також вартості пуску газу, які визначаються згідно з вимогами [розділу IV](#) цієї Методології.

2. Якщо розробку проекту зовнішнього газопостачання забезпечував замовник, вартість розробки проекту не включається до плати за приєднання в договорі про приєднання. При цьому вартість погодження (затвердження) проекту зовнішнього газопостачання та його кошторисної частини в оператора газотранспортної або газорозподільної системи визначається згідно з [розділом IV](#) цієї Методології та сплачується замовником за окремим платіжним документом оператора.

3. Якщо заходи із встановлення вузла обліку передбачені в проекті внутрішнього газопостачання, вартість погодження (затвердження) оператором газотранспортної/газорозподільної системи проекту внутрішнього газопостачання та його кошторисної частини в частині організації вузла обліку визначається згідно з [розділом IV](#) цієї Методології та сплачується замовником за окремим платіжним документом оператора.

4. Якщо проект внутрішнього газопостачання передбачає підключення третіх осіб (інших споживачів), вартість погодження (затвердження) оператором газотранспортної або газорозподільної системи проекту внутрішнього газопостачання та його кошторисної частини визначається згідно з [розділом IV](#) цієї Методології та сплачується замовником за окремим платіжним документом оператора.

5. Якщо проектом зовнішнього газопостачання передбачено створення додаткової потужності в місці забезпечення потужності замовника (збільшення потужності порівняно із замовленою замовником для створення резерву потужності іншим замовникам та/або відповідного оператора), плата за приєднання замовника визначається пропорційно величині замовленої ним потужності відносно загальної величини потужності, передбаченої проектом. Додаткові витрати для виконання в повному обсязі робіт згідно з проектом зовнішнього газопостачання фінансуються за рахунок пропорційної участі наступних замовників (за їх наявності), що будуть приєднуватися до того самого місця забезпечення потужності, та/або за зверненням замовника за рахунок коштів поворотної фінансової допомоги, яка має повертатися при приєднанні інших замовників до того самого місця забезпечення потужності з урахуванням їхньої дольової участі.

Якщо об'єкт замовника приєднується до газових мереж, створених (що створюються) за рахунок дольової участі інших замовників, які приєднані (приєднуються) до одного місця забезпечення потужності, що і замовник, та/або за рахунок поворотної фінансової допомоги на їх створення, плата за приєднання об'єкта замовника додатково включає частину витрат на створення газових мереж, до яких приєднується об'єкт замовника, пропорційно величині потужності, заявленої замовником, відносно загальної величини потужності газових мереж, що створені (створюються) за рахунок дольової участі інших замовників, з урахуванням поворотної фінансової допомоги, але не більше залишку повернення поворотної фінансової допомоги.

Договір поворотної фінансової допомоги укладається в порядку, встановленому законодавством, при цьому кошти, залучені як поворотна фінансова допомога, повертаються на умовах договору.

IV. Порядок визначення вартості окремих послуг (робіт), що пов'язані з приєднанням та поточною діяльністю оператора газотранспортної або газорозподільної системи

1. До окремих послуг (робіт), що пов'язані з приєднанням та поточною діяльністю оператора газотранспортної або газорозподільної системи, належать:

1) надання замовнику дозволу на приєднання його об'єкта до газотранспортної/газорозподільної системи;

2) надання технічних умов приєднання або реконструкції вузла обліку газу;

3) надання проекту договору про приєднання;

4) погодження у випадках, передбачених [Кодексом газорозподільних систем](#) або [Кодексом газотранспортної системи](#), проектною документацією на відповідність наданим технічним умовам та чинним нормативно-правовим актам;

5) технічний нагляд за будівництвом (новим будівництвом, капітальним ремонтом, реконструкцією чи технічним переоснащенням) газових мереж внутрішнього газопостачання;

- 6) підключення газових мереж зовнішнього газопостачання в місці забезпечення потужності;
- 7) підключення до газотранспортної або газорозподільної системи газових мереж внутрішнього газопостачання замовника в точці приєднання;
- 8) прийняття вузла обліку в експлуатацію як комерційного;
- 9) пуск газу на об'єкт замовника;
- 10) припинення (обмеження) транспортування або розподілу природного газу;
- 11) відновлення транспортування або розподілу природного газу;
- 12) оформлення та нагляд за роботами в охоронній зоні газорозподільних мереж.

2. Надання дозволу на приєднання та проекту договору на приєднання здійснюється оператором газотранспортної/газорозподільної системи замовнику на безкоштовній основі.

Вартість окремих послуг (робіт), зазначених в пункті 1 цього розділу, визначається відповідно до вимог державних будівельних норм (у тому числі із застосуванням відповідних програмних комплексів) та з урахуванням вимог цього розділу.

Вартість пуску газу має включати витрати оператора газотранспортної/газорозподільної системи на закупівлю обсягу (об'єму) технологічного природного газу, необхідного для продувки та наповнення газових мереж від місця забезпечення потужності до точки вимірювання (вузла обліку), який розраховується відповідно до [Методики визначення питомих виробничо-технологічних витрат природного газу під час його транспортування газорозподільними мережами](#) та [Методики визначення питомих виробничо-технологічних витрат природного газу під час його транспортування газорозподільними мережами](#), затверджених наказом Міністерства палива та енергетики України від 30 травня 2003 року № 264, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 09 липня 2003 року за № 570/7891 та № 571/7892 відповідно (із змінами).

{Абзац третій пункту 2 розділу IV із змінами, внесеними згідно з Постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг [№ 1418 від 11.08.2016](#)}

3. Розрахунок вартості окремих послуг (робіт) базується на відшкодуванні економічно обґрунтованих витрат оператора газотранспортної/газорозподільної системи з виконання додаткових послуг (робіт) та здійснюється за формами, наведеними в [додатку 2](#) до цієї Методології.

Вартість окремих послуг (робіт) визначається шляхом калькулювання витрат відповідно до П(с)БО.

Базою для визначення розміру плати за окремі послуги (роботи) є норми витрат робочого часу при наданні конкретної послуги та розрахунок витрат на виконання цієї послуги (роботи).

4. При розрахунках вартості окремих послуг (робіт) застосовуються норми витрат робочого часу, затверджені галузевими та іншими нормативними документами, з урахуванням такого:

1) за відсутності норм витрат робочого часу на виконання відповідних окремих послуг (робіт) для розрахунків розміру плати за виконання окремих послуг (робіт) застосовуються норми, установлені шляхом хронометражних спостережень. Результати хронометражних спостережень при виконанні даного виду робіт (наданні послуг) оформляються відповідними актами за формою, наведеною в [додатку 3](#) до цієї Методології;

2) норми часу установлюються для бригади чи індивідуального виконавця в нормо-годинах;

3) витрати робочого часу можуть змінюватися залежно від фактичних витрат часу на виконання робіт за умови підтвердження цих змін;

4) при зміні норм витрат робочого часу на виконання окремих додаткових робіт проводиться перерахунок розміру плати за їх здійснення;

5) за умови впливу факторів, що знижують продуктивність праці та несуть у собі ризик (зимові та відмінні від нормативних умови тощо), до норм витрат робочого часу застосовуються корегуючі коефіцієнти відповідно до положень галузевих та нормативних документів.

5. Ціна окремих послуг (робіт) включає економічно обґрунтовані витрати та норму прибутку. Розрахунок витрат на виконання окремих робіт і послуг здійснюється на підставі [П\(с\)БО](#) з урахуванням такого:

1) до виробничої собівартості окремих послуг (робіт) включаються прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці та загальновиробничі витрати;

2) до складу прямих матеріальних витрат включається вартість сировини та основних матеріалів, допоміжних та інших матеріалів;

3) до складу прямих витрат на оплату праці працівників включаються витрати на оплату праці, визначені залежно від норм витрат робочого часу на виконання визначеної номенклатури робіт та основної і додаткової заробітної плати відповідної категорії працівників. Витрати на соціальні заходи визначаються згідно з чинним законодавством;

4) загальновиробничі і адміністративні (накладні) витрати формуються за складом витрат відповідно до пунктів 15 та 18 [П\(с\)БО](#). Сума загальновиробничих витрат визначається у відсотках до витрат на оплату праці;

5) до витрат, пов'язаних із використанням машин (механізмів) при виконанні додаткових робіт (послуг), належать витрати на транспорт (машини, механізми), що задіяний безпосередньо при виконанні робіт, наданні послуг, а саме: витрати на доставку бригади до місця роботи і назад та витрати, пов'язані з використанням спеціальних машин та механізмів;

6) норма прибутку для окремих робіт (послуг) визначається у розмірі, що не перевищує 10 % від суми витрат, що включаються в розрахунок вартості виконання окремих робіт (послуг), відповідно до [форми № 1](#) додатка 2 до цієї Методики.

6. Розрахунки вартості окремих послуг (робіт) здійснюються відповідними підрозділами та затверджуються уповноваженою особою оператора газотранспортної/газорозподільної системи.

7. Оператор газотранспортної/газорозподільної системи має право здійснювати перегляд вартості окремих послуг (робіт) у разі внесення змін до законодавства, які передбачають зміну рівня інфляції, мінімальної заробітної плати, обов'язкових платежів, а також у разі змін ринкових цін на матеріальні ресурси.

8. Оператор газотранспортної або газорозподільної системи відповідає за правильність застосування положень цієї Методології, а також своєчасність і якість виконання окремих послуг (робіт).

9. Вартість окремих послуг (робіт) визначається без податку на додану вартість, а на суму остаточної вартості виконання окремих послуг (робіт) згідно із законодавством нараховується податок на додану вартість.

10. Плата за виконанні окремі послуги (роботи) визначається з урахуванням фактичних обсягів проведених робіт.

Плата за надані окремі послуги (роботи) відповідно до їх фактичних обсягів може включати вартість виконання конкретних окремих послуг (робіт) і вартість використання машин і механізмів, які застосовуються для виконання окремих послуг (робіт).

11. Розрахунок вартості виконання окремих робіт (послуг) визначається за формою № 1 додатка 2 до цієї Методології та надається до НКРЕКП.

12. Вартість використання машин і механізмів, які застосовуються для виконання окремих послуг (робіт), визначається залежно від розрахунку вартості експлуатації машин та механізмів відповідно до державних будівельних норм на одну машино-годину роботи машини (механізму), норм витрат часу на проведення конкретної роботи відповідно до положень галузевих та нормативних документів, а також витрат на 1 км пробігу та фактичного пробігу. Розрахунок вартості 1 машино-години використання машин (механізмів) визначається згідно з [формою № 5](#) додатка 2 до цієї Методології і затверджується уповноваженою особою оператора газотранспортної/газорозподільної системи. Витрати оператора газотранспортної/газорозподільної системи на 1 км пробігу

машин визначаються, виходячи з вартості палива (без податку на додану вартість), нормативу витрат палива на 1 км, витрат на ремонт та технічне обслуговування.

13. Витрати, пов'язані з використанням машин (механізмів), не включаються до плати за виконання окремих послуг (робіт), якщо для виконання зазначених робіт залучається автотранспорт (машини, механізми) замовника.

14. Вартість часу перебування працівників у дорозі визначається, виходячи з вартості однієї людино-години основного персоналу і фактичного розрахункового часу на проїзд виконавців до місця виконання робіт.

15. За умови використання оператором газотранспортної/газорозподільної системи для виконання окремих послуг (робіт) власної сировини, матеріалів, виробів, конструкцій тощо їхня вартість (без податку на додану вартість) включається до розрахунку вартості виконання окремих послуг (робіт), що проводиться за [формою № 1](#) додатка 2 до цієї Методології.

16. Розмір плати за виконання окремих послуг (робіт) затверджується уповноваженою особою оператора газотранспортної/газорозподільної системи у вигляді розрахунку вартості виконання окремих послуг (робіт) за формою № 1 додатка 2 до цієї Методології.

Директор Департаменту
із регулювання відносин
у нафтогазовій сфері

Т. Рябуха